

Towarzystwo Miłośników Głogowa
Biblioteka Encyklopedii Ziemi Głogowskiej

Krzysztof Zawicki

I Liceum Ogólnokształcące w Głogowie
50 lat historii

TMG

Głogów 1995

Komitety redakcyjne:

Antoni Bok, Janusz Chutkowski, Jerzy
Dymytryszyn, Zenon Hendel, Jerzy Sadowski

Biblioteka Encyklopedii Ziemi Głogowskiej:

Tom XVI. Krzysztof Zawicki: I Liceum Ogólno-
kształcące w Głogowie - 50 lat historii.

Opracowanie redakcyjne i komputerowe: Janusz
Chutkowski

Korekta: Jerzy Sadowski

Półwiecze Liceum Ogólnokształcącego w Głogowie jest pięknym jubileuszem. Cofając się w czasie, poprzez pryzmat dziejów „ogólniaka” dokładnie widać historię powojennej Polski. Szkoła w tym okresie miała swoje lata świetności i okresy stagnacji, co ściśle wiązało się z sytuacją polityczną w kraju. Jak w zwierciadle, w jej działaniach odbijały się wszelkie przemiany społeczne. Jednak nigdy w swojej historii, I Liceum Ogólnokształcące nie oddało palmy pierwszeństwa pozostałym, głogowskim szkołom średnim. Niewątpliwie jest to zasługą zarówno nauczycieli, jak i uczniów, których kilka tysięcy opuściło szacowne mury ze świadectwem dojrzałości. Jednak początki nie wróżyły takiego przebiegu historii. W wyniku zniszczeń wojennych nie było możliwe zorganizowanie szkoły w Głogowie i z tego względu pierwszą siedzibą Liceum była Sława Śląska.

ORGANIZACJA SZKOŁY - LATA POWOJENNE

W pierwszych miesiącach po wyzwoleniu Głogowa, siedzibą jego władz powiatowych była Sława Śląska. Tam też zapadały wszelkie decyzje odnośnie funkcjonowania przyszłych instytucji miejskich, także te dotyczące oświaty. Już 15 sierpnia 1945r, ówczesny burmistrz Sławy Józef Filipowski zwołał zebranie w sprawie założenia gimnazjum ogólnokształcącego. Powołano prezydium, którego przewodniczącym został inspektor szkolny Bronisław Wojcieszko, członkami wicestarosta K.Gliński oraz burmistrz Filipowski. Przedstawił on zebranym projekt utworzenia szkoły średniej. Niestety, ze względu na niewielką liczbę kandydatów - 27, nie było możliwości otwarcia gimnazjum państwowego. Determinacja członków prezydium doprowadziła do przyjęcia uchwały w sprawie uruchomienia szkoły prywatnej.

W skład tymczasowego personelu weszli: mgr Gliński - dyrektor gimnazjum i j. polski, Romel - j. angielski i francuski, ks.Tomkiewicz - religia i j. łaciński, Wojcieszko - matematyka, Krassowski - matematyka, inż. Kasprzycki - fizyka i chemia, Stępczak - botanika i zoologia, mgr Podeszwa - historia, Krassowska - geografia, Jagiełło - śpiew i muzyka, Piekarczyk - wych. fizyczne,

Jarzębowiczowa - wych. fizyczne, Rutkiewicz - rysunki, Komitet szkolny przyjął także szereg innych istotnych uchwał, między innymi - do czasu ustalenia się stałej liczby uczniów postanowiono nie pobierać opłat za naukę, wyrażono zgodę na organizację bursy szkolnej dla zamieszcowych i rozpisano konkurs na nauczycieli kwalifikowanych. Pierwszym kierownikiem internatu został p. Tyrowicz. Ponadto postanowiono przyjmować uczniów bez egzaminów, z tym że Rada Pedagogiczna miała miesiąc na zakwalifikowanie ich do odpowiedniej klasy. Z powodu braku własnego budynku, nauka musiała rozpoczynać się po godzinie 14-tej.

4 września 1945 r., pod kierownictwem dyrektora Leonarda Horbulewicza, gimnazjum rozpoczęło działalność. Naukę w nim podjęło 47 uczniów: 28 w klasie I, 10 w II, 5 w III i 4 w IV, a nad zdobywaniem przez nich wiedzy czuwało 8 nauczycieli. Trzy dni później zwołano pierwsze posiedzenie Rady Pedagogicznej, podczas którego dokonano przydziału godzin, przedmiotów oraz ustalono pensję nauczycielską w wysokości 15 złotych, za każdą odbytą lekcję. Ponadto Rada wystąpiła z wnioskiem do władz administracyjnych, o przydzielenie budynku na siedzibę szkoły. Początkowo gimnazjum mieściło się na terenie Szkoły Powszechnej, by rok później, przenieść się do tzw. „sławskiego zamku” czyli zespołu

pałacowego Rechenbergów i Barwitzów.

Po ukonstytuowaniu się Rady Pedagogicznej, 9 września 1945, wysłano pismo do Kuratorium Wroc- ławskiego Okręgu Szkolnego w Legnicy, z prośbą o upaństwowienie gimnazjum. W tym czasie przystąpiono do organizowania zajęć szkolnych i pomocy naukowych. Popołudniowa nauka odbywała się przy świecach, bez stołów, krzeseł, a zimą bez opału. Uczniowie wraz z nauczycielami często wyjeżdżali na „wycieczki” do Głó- gowa, w celu poszukiwania rzeczy, które nadawałyby się do wykorzystania w szkole. Należy również wspomnieć o szkolnym woźnym Franciszku Kupcu, który rozpoczął pracę w gimnazjum od początku jego istnienia i pełnił tę funkcję nieprzerwanie przez kilkadziesiąt następnych lat.

W tym okresie przystąpiono do organizowania pierwszych zajęć pozalekcyjnych. Już w roku szkolnym 1946/47 powstał chór i odbyła się pierwsza, „normal- na” uczniowska wycieczka do Poznania. Rok później miało miejsce najważniejsze wydarzenie w ówczesnej historii szkoły. Jej mury opuścili pierwsi absolwenci, a było ich 9.

W 1948 r. przeprowadzona została w kraju re- organizacja systemu oświaty, w wyniku której utworzo- no 11-letnią szkołę ogólnokształcącą, składającą się z siedmioklasowej szkoły podstawowej i czteroletniego liceum. Rok 1948 był ostatnim rokiem kierowania szko- łą przez Leonarda

Horbulewicza. Zastąpił go nauczyciel matematyki, Franciszek Krassowski.

Następny rok charakteryzował się szeroką ofertą zajęć pozalekcyjnych. Powstał Związek Młodzieży Polskiej, a następnie Koła Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej i Polskiego Czerwonego Krzyża. 1 czerwca 1949 r., swoje pierwsze przyrzeczenie złożyli harcerze. Przez pięć lat funkcjonowania liceum, znacznie wzrosła liczba uczniów. Z chwilą przeniesienia szkoły do Głogowa liczyła ona 515 uczniów. W latach 1948 - 50 świata dojrzałości otrzymało 37 absolwentów.

Tamte pionierskie, a zarazem trochę romantyczne czasy, uwiecznione zostały w wielu wspomnieniach, spisanych przez ludzi związanych bezpośrednio z początkami funkcjonowania szkoły w Sławie Śląskiej. Tak pisał w lutym 1958 r. do uczniów i nauczycieli, złożony chorobą w krakowskim szpitalu Leonard Horbulewicz:

„Był rok 1945. Wymęczony długotrwałym, emigracyjnym transportem wysiadłem z rodziną w Lubinie Legnickim. Osiadłem w jakimś najbliższym i na poły rozbitym domu, oczekując tu wezwania wrocławskiego kuratorium szkolnego i zajęcia mnie we Wrocławiu. W takiej naszej cygańskiej sytuacji odwiedza mnie przypadkowo ówczesny inspektor szkolny, p. Wojcieszko, z propozycją bym objął kierownictwo właśnie co powstającego w Sławie gimnazjum. Rzucam monetę - orzeł czy reszka? -

wybrałem Sławę. Przyjechałem do Was do Sławy na dachu pociągu". Dalej czytamy - „... Dobrze zrobiłem, czy źle? Chyba dobrze, bo pozyskałem dla siebie, tyle, tyle Waszych serc. Wasze serca - jest to dla mnie niezmiernie miła, jakaś chyba mistyczna więź łącząca mnie z moimi przyjaciółmi. A mam ich wielu licząc od 1919 roku - i to do Was kochani nakazał mi jakiś mus, choćby na dachu pojechać"

O początkach Horbulewicz pisze: „Jakoś nam szło, ciężko bo ciężko, ale szło. Uzyskalimy, choć w ciężkiej walce ZAMEK na naszą siedzibę i jako taki sprzęt szkolny. Pamiętacie moi kochani, nasze wyprawy po stoły, chroniąc je przed szabrem i w ogóle zniszcze- niem? A pamiętacie wyprawy do Głogowa po sprzęt i środki naukowe? Toż to epopeja. W tych ciężkich cza- sach podziwiałem w milczeniu Wasz hart, wolę i zrozu- mienie potrzeby ratowania resztek pozostałości, przy- datnych do naszej szkoły"

NOWY ROZDZIAŁ HISTORII SZKOŁY - GŁOGÓW.

Po kilku latach starań, 28 czerwca 1950 roku liceum zostało przeniesione do Głogowa, a konkretnie do budynku byłego starostwa przy ówczesnej ulicy Stalina - dzisiaj Jedności Robotniczej. Sam budynek powstał w 1929 roku, a przed wojną mieściła się w nim szkoła niemiecka. Po

wyzwoleniu gmach zajęła radziecka komendantura, by w połowie 1946 roku oddać go w ręce głogowskiego starostwa. Od roku 1950 do czasów współczesnych budynek jest we władaniu Liceum Ogólnokształcącego.

W tym samym roku powstały pierwsze specjalistyczne gabinety: biologiczny i fizyczny. Ważną datą w historii liceum był dzień 18 kwietnia 1950 r., kiedy to zakończono radiofonizację szkoły, a przez głośniki poływały pierwsze słowa. Rok później przystąpiono do porządkowania boiska. W latach 1953-54 odbudowano salę gimnastyczną. W tym okresie nastąpiła zmiana na stanowisku dyrektora. Franciszka Krassowskiego zastąpił Jan Frańczak, który po kilku miesiącach urzędowania zmarł. Pełnienie obowiązków kierownika powierzono Witoldowi Chmielewskiemu.

Tak wspomina pierwsze lata pracy w głogowskim liceum Stanisława Toczewska - nauczycielka historii: „W Liceum zaczęłam pracować w 1950 r. Głogów był wtedy bardzo zniszczony działaniami wojennymi. Wokół budynku szkolnego ciągnęły się okopy, które w czynie społecznym, którejs wiosny zasypaliśmy. Sala gimnastyczna była częściowo zburzona, trzeba było usunąć gruz i uzyskać fundusze na jej remont. Praca w szkole w tym czasie nie należała do najłatwiejszych. Brakowało odpowiedniego sprzętu, podręczników i pomocy naukowych. Trzeba było

sobie radzić samej. Choć nie miałam wielkiego talentu do rysunków, to jednak z konieczności kopiowałam i powiększałam mapy na brystolu. Inni nauczyciele również samodzielnie lub z uczniami wykonywali potrzebne pomoce naukowe. W miarę upływu lat miasto zmieniało swój wygląd i szkoła również. Wzrastała liczba uczniów, powiększało się grono pedagogiczne, a warunki pracy były coraz lepsze. Z perspektywy minionych lat muszę przyznać, że praca z młodzieżą dawała i nadal daje mi wielkie zadowolenie. Mam nadzieję, że moi wychowankowie, również mile wspominają lata spędzone w tutejszej szkole".

Inna nauczycielka, Janina Serafin (w szkole od 1951) w swoich wspomnieniach pisze między innymi - „To było, wydaje się, tak niedawno, kiedy zgodnie z na- kazem pracy obowiązującym wtedy absolwentów wyż- szych uczelni znalazłam się w Liceum Ogólnokształcą- cym w Głogowie. Miasto wyglądało jak morze gruzów, w których wieczorem gdzieś było widać światło. Dzisiejsze boisko szkolne zryte było okopami i to właś- nie my, nauczyciele w czynie społecznym niwelowaliś- my teren pod przyszłe boisko, licząc się z tym, że mogą być niewypały. Ciężkie to były czasy pionierskie. W pa- mięci zatarły się jednak trudy wieloletniego dojeżdża- nia, noclegi w pokoiku ze sprzętem sportowym lub w radiowęźle szkolnym, na gimnastycznym materacu. Pa- mięta się entuzjazm

nasz i uczniów. W pamięci zostały wspólne akcje i zabawy młodego nauczycielstwa, często wspólne z uczniami, urządzenie pokoju nauczycielskiego, całonocne pilne szycie strojów dla uczniowskich zespołów tanecznych i teatralnych, występy w chórze nauczycielskim i wspólne naukowe konferencje powiatowe. Pamiętam moment zaskoczenia, kiedy wypełniając listę stwierdziłam, że jestem jedynym nauczycielem z wyższym wykształceniem w całym powiecie (nie pracował już wtedy dyr. Horbulewicz). Wypełnienie tej rubryki wydawało się mi nawet pewnym nietaktem wobec starszych kolegów, którzy mieli dużo więcej praktyki i zasług".

I ZJAZD ABSOLWENTÓW i POZYSKANIE PATRONA

1 września 1955 dyrektorem szkoły mianowano Zbyszka Piwońskiego. . Był to burzliwy okres w dziejach kraju. Poznański Czerwiec 56 i zdystansowanie się przez nowe władze państwa do polityki Stalina, wywarły wpływ na funkcjonowanie szkoły. Działające szkolne koło ZMP zostało rozwiązane. Od początku lat pięćdziesiątych była to organizacja o charakterze nie tylko politycznym, ale i masowym, z której zdaniem musieli się liczyć także nauczyciele. Przedstawiciele

ZMP brali udział w posiedzeniach Rady Pedagogicznej, a ich opinie wielokrotnie decydowały o promocji danego ucznia do następnej klasy. W ramach organizacji działały także, budzące zastrzeżenia wśród nauczycieli „brygady lekkiej kawalerii”, której zadaniem była walka z niesolidnością, niesurbodynacją i nieuzasadnioną absencją uczniów. Również wydawana wówczas gazetka szkolna „Błyskawica” budzić musi dzisiaj mieszane uczucia. Między innymi na jej łamach zamieszczano nazwiska leniwych i opieszających w nakazanych czynnościach uczniów. W 1955 r. powstaje trzeci specjalistyczny gabinet - chemiczny. Sytuacja uległa zmianie po 1956 roku. Początkowo polityka zeszła na dalszy plan, a uaktywniło się harcerstwo i szkolne grupy teatralne. Latem 1957 roku, zorganizowany został pierwszy obóz harcerski - w Stanisławowie koło Cieplic. Kilka miesięcy później, w lutym 1958 r. z okazji dziesięciolecia liceum (rocznica przypadła dwa lata wcześniej), w szkole odbył się pierwszy zjazd absolwentów. W tym samym roku rozpoczęła działalność inna, o charakterze politycznym organizacja młodzieżowa - Związek Młodzieży Socjalistycznej. Jednym z jej pierwszych akcji było czynne branie udziału w konkursie - „Szkół Lubuskie - Szkołami 1000-lecia”. W następnych latach, ZMS patronował wielu konkursom i szkolnym igryskom sportowym.

Po czternastu latach istnienia, w sierpniu 1959

r. szkoła otrzymała swojego patrona. Od tej pory liceum nosi imię Bolesława Krzywoustego, a uroczyste nadanie nastąpiło w 850 rocznicę obrony Głogowa. Dopełnienie tej ważnej uroczystości nastąpiło w 1971 r., kiedy na jednej ze ścian korytarza szkolnego, wmurowano płaskorzeźbę z wizerunkiem patrona. Autorką pracy była szkolna plastyczka Helena Łyżwa.

OKRES CZĘSTYCH ZMIAN DYREKTORÓW

10 września 1958 roku młodzież szkolna zamieszkała w nowym internacie, w wyremontowanym budynku przy ulicy Marii Skłodowskiej Curie. Było to możliwe, dzięki dotacji z Narodowego Funduszu Odbudowy Warszawy. Zamieszkało w nim 57 dziewcząt i 24 chłopców. Przedtem, od roku 1953, funkcję internatu - na 60 miejsc, pełniło osobne pomieszczenie w budynku szkolnym. Obecnie internat dysponuje 100 miejscami. Latem budynek służy jako schronisko młodzieżowe. Ponadto, tego samego roku, oddano do użytku przyszkolny dom mieszkalny, z przeznaczeniem dla nauczycieli.

W roku następnym zorganizowano dwa gabinety specjalistyczne: geograficzny i zajęć praktycznych. Dziewczęta otrzymały do dyspozycji 8 maszyn do szycia, a chłopcy pracownię stolarsko - ślusarską. Odpowiedzialnymi za prace ręczne byli:

Maria Hołowczyc i Feliks Mancewicz. Kolejnym ważnym rokiem w historii szkoły był rok szkolny 1964/65, kiedy nastąpiła zmiana na stanowisku dyrektora. W miejsce Zbyszka Piwońskiego, który objął stanowisko inspektora szkolnego w powiecie głogowskim, mianowano historyka Jana Kozieja. W tym samym roku zorganizowano II zjazd absolwentów, na który przybyło 134 byłych uczniów. Dwa lata później, w 1967 r. kierowanie szkołą powierzono Gerardowi Her- manowi. Ostatnia zmiana nastąpiła w roku 1969, kiedy dyrektorowanie szkołą objął Eugeniusz Patyk, który tę funkcję pełni do dzisiaj. Ciekawostką może być fakt, że tak długim dyrektorskim stażem w jednej szkole, może poszczycić się jedynie dwóch dyrektorów w Polsce.

W owym czasie polska oświata była silnie upo- lityczniona i wszelkie funkcje kierownicze musiały być zgodne z wytyczoną przez PZPR linią. Należy więc mieć, że tak częste zmiany podyktowane były uwarun- kowaniami politycznymi.

LATA STABILIZACJI

Kolejnym istotnym wydarzeniem w historii szkoły było zorganizowanie Wystawy Postępu Pedago- gicznego, a działo się to w roku szkolnym 1971/72. Dzięki wystawie przeprowadzony został remont kapi- talny, a szkoła otrzymała najnowsze

pomoce naukowe i meble. Wystawę otworzył ówczesny Kurator Okręgu Szkolnego, były dyrektor „ogólniaka” - Zbyszko Piwoński.

Przełomowym w procesie dydaktycznym szkoły był rok 1970, kiedy zostały wprowadzone klasy profilowane. Od tej pory młodzież miała do wyboru naukę w klasach matematyczno-fizycznych, biologiczno - chemicznych, humanistycznych oraz ogólnych. Kolejną ważną innowacją było rozpoczęcie działalności klas autorskich, w których programy nauczania opracowują sami nauczyciele. W 1992 r powstała klasa matematyczno - fizyczno - informatyczna, a w 1993 r, biologiczno - chemiczno - ekologiczna. Obecnie, każdego roku wprowadza się zmiany w programach nauczania, dostosowując zdobywanie wiedzy do warunków panujących na krajowym rynku pracy.

Z okazji 30-lecia wyzwolenia Głogowa Liceum było organizatorem uroczystej sesji, podczas której udokorowano Złotymi Krzyżami Zasługi, zasłużonych nauczycieli: Stanisławę Toczewską, Wandę Wojtowicz, Janinę Serafin i Bronisława Góralczyka. W późniejszych latach Złote Krzyże otrzymali: Józefa Koziej, Stanisław Borecki, Henryka Patyk, Krystyna Targosz, Jerzy Stasiński, Antoni Pieniążek i Jadwiga Łuszczki.

W 1978 r., w wyniku reorganizacji systemu oświaty, utworzono Zespół Szkół, w skład którego weszły: Liceum Ogólnokształcące, LO dla

Pracujących, Medyczne Studium Zawodowe oraz filia LO dla pracujących w Przemkowie.

Z okazji 35-lecia istnienia szkoły, 1980 r., Liceum Ogólnokształcące wyróżniono Medalem za Zasługi dla Miasta Głogowa. W tym też roku odbył się III zjazd absolwentów.

OLIMPIADY PRZEDMIOTOWE

W ciągu pięćdziesięciu lat funkcjonowania, szkoła dochowała się wielu uczniów - olimpijczyków, którzy z powodzeniem startowali w konkursach przedmiotowych na szczeblu wojewódzkim i centralnym. Sukcesy w tej dziedzinie rozpoczął w 1952 r. Piotr Kucharczyk, który przygotowany przez Franciszka Matyszewskiego, zajął 6 miejsce w centralnym finale olimpiady matematycznej. Ponadto, do nauczycieli, których wychowankowie w późniejszych latach uczestniczyli w finałach centralnych należą: Anna Włodarczak, Maria Kosińska, Krystyna Targosz, Alina Semkowicz, Ewa Woźnicka, Janina Dzikowska, Teresa Itrych, Ryszarda Skoczek, Jadwiga Foit-Bomba, Eugeniusz Patyk, Elżbieta Chromiak, Michalina Cugier i Krystyna Makara. Najważniejsze sukcesy olimpijczyków to: W 1952 r. Piotr Kucharczyk - 6 miejsce w olimpiadzie

matematycznej, w 1963r. Stanisław Hapel - 1 miejsce w ogólnopolskiej olimpiadzie chemicznej, w 1973r. Ludwik Lehman i Roman Bochanysz - 1 miejsce w centralnych eliminacjach olimpiady astronomicznej, w 1973r. Mirosław Kida - 10 miejsce w centralnym finale Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym, w 1974r. Mirosław Kida - 4 miejsce w finale WoPiŚW, w 1974r. Zbigniew Kotowski - 4 miejsce w finale olimpiady geograficznej, w 1975r. Leszek Walner - 6 miejsce w finale WoPiŚW, w 1976r. Teresa Topik - 3 miejsce w finale olimpiady biologicznej, w 1976r. Jolanta Góralczyk - wyróżnienie w krajowym finale konkursu recytatorskiego. W 1977r. Małgorzata Łodej znalazła się w pierwszej dziesiątce krajowego konkursu recytatorskiego, w 1978r. Bożena Andruszkiewicz zajęła 2 miejsce w finale WoPiŚW a w 1989r. Maciej Szczygiel - 2 m. w finale olimpiady biologicznej.

Są to jedynie najważniejsze sukcesy uczniów i ich nauczycieli. Ogólnie w finałach centralnych brało udział kilkudziesięciu olimpijczyków i każdemu z nich należą się słowa uznania.

Uczniowie, prócz sukcesów w olimpiadach przedmiotowych byli laureatami również wielu innych ogólnopolskich konkursów. W 1974r. Anna Jesinowicz zajęła 4 miejsce w ogólnopolskim konkursie „Sztuka w Rodzinie”. W tym samym konkursie, Marii Olechnej przypadło w udziale

szóste miejsce. Obie przygotowane były przez Helenę Łyżwę. W 1977r. Alina Borowska, Ewa Dorocińska i Renata Góralczyk, uczestniczyły w centralnym finale konkursu Wiedzy o Filmie. W 1978r. Witold Majka, Małgorzata Kujawińska, Grażyna Chorażykiewicz, Grażyna Królikowska, Waldemar Błaszczów, Ewa Mędrała - przygotowani do obu konkursów przez Danutę Redę, uczestniczyli w centralnym konkursie Wiedzy o Filmie. W 1978r. Renata Frańczak, przygotowana przez Ewę Woźnicką, uzyskała 2 miejsce w eliminacjach krajowych w Konkursie Krasomówczym Przewodników. 1980 Genowefa Chuda zdobyła II miejsce w konkursie „Dziedzictwo Rzymu” zorganizowanym przez Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu. 1988r. J.Mizuro przygotowana przez p. Lidę Hawron uczestniczyła w finale centralnym olimpiady artystycznej. W1990r. L.Lorenc była uczestniczką finału krajowego w Konkursie Wiedzy o Filmie. W 1991r. Małgorzata Kurka zajęła 4 m. w Polsce w konkursie amerykanistycznym. W1991r. M.Grabalski został laureatem telewizyjnego konkursu „Razem na Marsa” - nagrodą był wyjazd do Kanady. W 1992r. J.Punicka - uczestniczyła w finale centralnym olimpiady ekologicznej. W 1992 r. J.Baziuk - wystąpiła w ogólnopolskim konkursie recytatorskim.

Od roku 1994, działa Narodowy Fundusz Stypendialny dla Dzieci i Młodzieży Szczególnie

Uzdolnionej. Po szczegółowej weryfikacji, stypendium naukowe, otrzymało dwoje uczniów LO - Katarzyna Paluch i Bartosz Trojan.

SPORT W SZKOLE

W początkowych latach funkcjonowania szkoły, jej uczniowie nie mogli się poszczycić wielkimi sukcesami sportowymi. Jedyne odnotowane w kronikach szkoły zawody odbyły się w roku 1950, a był to bieg na 60 m. Sytuacja zmieniła się na lepsze od roku 1960, kiedy pracę w „ogólniaku” podjął nauczyciel wychowania fizycznego - Jerzy Staszyński. Tego samego roku odnotowano pierwsze znaczące sukcesy - mistrzami województwa zostali w rzucie dyskiem S. Michalewicz, oraz lekkoatletyczna drużyna wielobojo- wa. Kolejnym dobrym sportowym rokiem dla szkoły był rok 1962. W konkurencjach lekkoatletycznych uczniowie głogowskiego LO zdobyli 16 tytułów mistrza województwa. Wśród sportowej ekipy, wyróżniał się w owym czasie M. Perlakowski, który w latach 1962-64 był trzykrotnym mistrzem Polski juniorów w konkurencjach biegowych. Ponadto mistrzami województwa zostali: w biegu na 500 m - Z. Skorupa, 200 m przez płotki - R. Wąsik, w skoku wzwyż i trójskoku - A. Krawczyk, w pchnięciu kulą

- J.Zięba, w biegach długodystansowych - S.Hapel. Mistrzami województwa byli także siatkarze. Sukces ten powtórzyli w 1964 roku, a w wyniku dalszych eliminacji dotarli do finału mistrzostw Polski w kategorii szkół średnich, zdobywając tytuł wicemistrza kraju. Trenerem zespołu był Jerzy Staszyński. Trzech zawodników z mistrzowskiej drużyny siatkarskiej - A.Szczytowski, M. Duer i Z.Bartczak, powołanych zostało do kadry Polski juniorów. W roku 1967 podczas Centralnej Ogólnopolskiej Spartakiady Młodzieży w Lublinie, głogowskie liceum zajęło 4 miejsce. Kolejnym sukcesem sportowym było 1 miejsce w województwie Jadwigi Kaczmarek w biegach przełajowych, zdobyte w 1971 roku. Mistrzyni trenowana była przez Krystynę Kaczkowską.

Liceum miało także swoich mistrzów województwa w narciarstwie. W latach 1972-74 największe sukcesy w tej konkurencji odnosili Krzysztof Gładysz - 5-krotny mistrz województwa młodzików i juniorów, Wojciech Łoboda - 3-krotny mistrz oraz w kategorii seniorów mistrzem był Jerzy Staszyński. W roku 1973 drużyna sztafety 3 x 10 kilometrów zajęła 12 miejsce w Polsce, podczas Spartakiady Młodzieży w Zakopanem. Drużyna występowała w składzie: K.Gładysz, I.Nawrot i P.Lorek.

W tym okresie spory sukces trenerski odniósł po raz kolejny Jerzy Staszyński. Trenowani przez

niego siatkarze „Chrobrego” Głogów zdobyli mistrzostwo Polski na Ogólnopolskiej Spartakiadzie Młodzieży. Podczas I Wojewódzkiej Spartakiady Młodzieży Zagłębia Miedziowego, w 1976 roku uczniowie LO w konkurencjach lekkoatletycznych zdobyli 9 medali, w tym 4 złote. Opiekunem zespołu była Krystyna Kaczkowska. Niestety, następne lata nie przyniosły żadnych istotnych sukcesów sportowych. Jednym z powodów tego stanu rzeczy jest pogłębiająca się feminizacja „ogólniaka”, a także coraz mniejsze zainteresowanie młodzieży spor-

ORGANIZACJE MŁODZIEŻOWE - ZWIĄZEK MŁODZIEŻY POLSKIEJ

Pierwszą młodzieżową organizacją, działającą na terenie szkoły było koło Związku Młodzieży Polskiej, które powstało w 1948 roku. Była to organizacja ideowa, a władze zwierzchnie od początku jej istnienia, w formie różnych nacisków dążyły do jej umasowienia. W ramach ZMP, w tym samym roku rozpoczęło działalność Towarzystwo Przyjaźni Polsko - Radzieckiej. Rok później, związek otrzymał własną świetlicę. Trzeba przyznać, że organizacja ta była dosyć prężna w działaniu i miała szerokie uprawnienia w szkole. Członkowie ZMP brali czynny udział w uroczystościach szkolnych, których w większości byli także

współorganizatorami. Przedstawiciele organizacji brali udział w posiedzeniach Rady Pedagogicznej i pracach samorządu szkolnego. Czynnie włączali się w ogólnopolską akcję zwalczania analfabetyzmu na wsi i wraz z nauczycielami często wyjeżdżali poza Głogów.

W czasie wielu lat działalności ZMP, nigdy nie zapomniano o jej podstawowym zadaniu do spełnienia, jaką była ideologizacja działań młodzieżowych. Poprzez młodzież, chciano głębiej wejść w środowisko nauczycielskie - stąd uczestnictwo w Radach Pedagogicznych. Dochodziło do sytuacji, kiedy to ZMP-owcy głośno krytykowali polityczne poczynania nauczycieli, a przewodniczący koła ZMP zarzucał niektórym pedagogom brak zainteresowania pracą organizacji. Zapanowała swoista jednomyślność. Przykładowo, w roku 1950 uczniowie klasy IX złożyli oświadczenie, w którym stwierdzili, że nie chcą pobierać nauki religii, na co ówczesne Kuratorium Okręgu Szkolnego wyraziło zgodę. Cała klasa należała do ZMP.

W początku lat pięćdziesiątych, jedną z wytycznych Zarządu Głównego ZMP dla szkolnych kół było „Organizowanie wśród aktywnych kółek marksistowskich dla samodzielnego studiowania prac z dziedziny marksizmu-leninizmu”.

Sytuacja ta uległa zmianie po roku 1956, a

ZMP został rozwiązany. Rok później utworzono podobną organizację - Związek Młodzieży Socjalistycznej, która miała charakter nieco bardziej wychowawczy niż ideowy. Od samego początku organizacja czynnie włączyła się do patronowania ogólnopolskiemu konkursowi: „Szkoły lubuskie - szkołami 1000-lecia”, inicjowano wiele prac społecznych na rzecz szkoły oraz przeprowadzano zbiórki książek dla nowych placówek oświatowych. Kilka lat później, jej członkowie brali udział w wielu czynach społecznych pod hasłem: „Młodzież - budowie huty”. Sadzili również lasy, porządkowali miasto, organizowali zbiórki butelek i makulatury, a zarobione pieniądze przekazali na odbudowę Zamku warszawskiego.

Do sukcesów tej organizacji należało zdobycie III miejsca w wojewódzkim konkursie „Moje miasto w XX-leciu”. ZMS był także współorganizatorem, obfitującej w sukcesy na arenie krajowej, Olimpiady o Polsce i Świecie Współczesnym. 26 czerwca 1976 r, w wyniku reorganizacji na terenie LO powstał Związek Socjalistycznej Młodzieży Polskiej, który nie był już tak aktywny, jak jego poprzednicy.

Początkiem końca, ideowych organizacji młodzieżowych, był rok 1980. Sierpień 80, skutecznie przewartościował myślenie młodzieży na temat ideologii socjalistycznej. Nastąpił masowy odpływ członków ze wszystkich organizacji, w tym i z

ZSMP. W roku 1985 ZSMP liczył jedynie 35 uczniów. Na fali zmian ustrojowych w Polsce po roku 1989 organizacje typu ideologicznego przestały samoistnie na terenie szkoły funkcjonować.

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO

Jedną z organizacji działającej w głogowskim „ogólniaku”, cieszącą się dużą popularnością wśród młodzieży, był Związek Harcerstwa Polskiego. Pierwsza wzmianka o harcerstwie w szkole pochodzi z 1 czerwca 1950 roku, kiedy to nastąpiło uroczyste przyrzeczenie, zreformowanego po wojnie harcerstwa. Jednak organizacja pozostała w cieniu ZMP i nie przejawiała większej aktywności. Na domiar złego w roku 1956 rozwiązano ZHP.

Rok później ZHP reaktywował się i już na wakacje 140 harcerzy LO wyjechało na pierwszy obóz do Staniszo- wa koło Cieplic. Ważnym rokiem w historii szkolnego harcerstwa był rok 1965, gdy powstała drużyna harcerska, a jej patronem został Marceli Nowotko. 13 października tego samego roku drużyna przekształciła się w szczep pod nazwą „Jaskiniowcy”. Również cztery lata później harcerze zmienili nazwę swojego szczepu - od tej pory są „Dziadoszanami”.

W 1970 roku ZHP liczył 81 członków, jednak

była to grupa aktywna. Harcerze organizowali wiele imprez i uczestniczyli w innych uroczystościach, nie tylko szkolnych. Między innymi przedstawiciele „Dziadoszan” braли udział powitaniu Edwarda Gierka, który wizytował Głogów i hutę. 25 maja 1971 roku zorganizowali pierwszy zjazd szlakiem „Dziadoszan”. W następnym roku na terenie szkoły powstała Rada Przyjaciół Harcerstwa. Kolejną „historyczną” uroczystością harcerską było wręczenie szczepowi sztandaru, którego fundatorami byli mieszkańcy Głogowa.

W dniach 25-30 maja 1975 roku w Głogowie odbyło się centralne święto Prasy Młodzieżowej, do organizacji którego czynnie włączyli się harcerze. Podczas tych uroczystości, harcerze w szkolnej harcówce gościli ówczesnego ministra oświaty i wychowania, Jerzego Kuberskiego.

O różnorodności działań harcerzy świadczy fakt, że mogą poszczycić się nie tylko osiągnięciami przy organizacji zjazdów i obozów harcerskich. W 1978 r. harcerze uczestniczyli w Festiwalu Piosenki Zaangażowanej Okręgu Miedziowego, podczas którego Barbara Raczowska wraz z zespołem zdobyła II miejsce. Rok później przedstawicielka „Dziadoszan” Małgorzata Lasia uczestniczyła w światowym Festiwalu Młodzieży i Studentów w Hawanie.

Rok 1980 zweryfikował również i tę organizację. Po masowym wystąpieniu uczniów z

organizacji, nigdy nie powróciła ona do okresu poprzedniej świetności. Należałoby wymienić opiekunów którzy najbardziej przyczynili się do rozwoju harcerstwa w szkole. Do nich należeli Andrzej Zawicki, Mieczysław Szyszkowski i próbująca odbudować siłę harcerstwa w połowie lat osiemdziesiątych - Natalia Czekaj. Obecnie w szkole działa jedna drużyna harcerska.

LIGA OBRONY KRAJU

Przez blisko czterdzieści lat na terenie szkoły działała Liga Obrony Kraju. W 1955r Założył ją nauczyciel przysposobienia obronnego, Bronisław Góralczyk. Młodość uczestnicząca w zajęciach LOK specjalizowała się w sportach obronnych. Pierwsze sukcesy przyszły dziecię lat później, kiedy to uczniowie w ramach zawodów „O srebrne muszkiety” zajęli 2 miejsce w województwie. Rok później, w tych samych zawodach Stanisław Miniar zajął 1 miejsce, a Grażyna Rogowska 2 m. w województwie. W 1968 roku, podczas spartakiady kocuszkowskiej, uczniowie LO zdobyli 1 miejsce w sztafetowym wieloboju sprawnościowym. Bogaty w sukcesy był rok 1971. W centralnych zawodach „O srebrne muszkiety” - Malina Sienkiewicz zajęła 2 m., a drużyna dziewcząt - 4 miejsce. Przez wiele następnych lat, członkowie LOK z głogowskiego

„ogólniaka” należeli do ścisłej, wojewódzkiej czołówki.

SZKOLNE KOŁO POLSKEGO CZERWONEGO KRZYŻA

Jedną z najstarszych organizacji, działającą w liceum od roku 1948, jest szkolne koło Polskiego Czerwonego Krzyża. Członkowie koła mogą poszczycić się sukcesami w zawodach drużyn sanitarnych, wielokrotnie zajmując czołowe lokaty w konkursach wojewódzkich. W Głogowie znana była również praca koła i w innych dziedzinach. Młodzież od wielu lat utrzymuje kontakty z Domem Rencisty i emerytowanymi nauczycielami. Byli inicjatorami współpracy z przedszkolem nr 1, w którym założyli „Klub wiewiórka”. Uczniowie zrzeszeni w kole PCK biorą udział w organizowanych kwestach ulicznych.

Spektakularną inicjatywą szkolnego koła PCK była kwesta, podczas której zebrano 100 tysięcy złotych, potrzebnych do założenia książeczki mieszkaniowej, dla uczennicy III klasy jednej z głogowskich szkół podstawowych. Rok później, podobną książeczkę młodzież ufundowała jej bratu. W tym czasie opiekunem PCK w szkole była Janina Dzidowska. Szkolne koło PCK istnieje i funkcjonuje do dzisiaj.

SAMORZĄD SZKOLNY

Prócz organizacji młodzieżowych działających na terenie szkoły, od wielu lat funkcjonuje samorząd szkolny. Początek samorządności uczniowskiej wiąże się z powołaniem Szkolnej Rady Uczniowskiej, w roku 1961. Był to eksperyment, mający na celu nauczanie młodzieży podejmowania ważnych, a przede wszystkim samodzielnych decyzji, dotyczących ich samych. Początkowo samorząd miał także koordynować pracę innych organizacji, jednak po roku pracy, decyzją Rady Pedagogicznej, zmieniono zakres jego działania.

W ramach samorządu działa wiele komisji, które odpowiedzialne są za poszczególne sfery życia szkoły. Jedną z ważniejszych, a zarazem najbardziej zapracowanych komisji była Szkolna Komisja Stypendialna, która pełniła ważną funkcję opiniotwórczą. Szkolna Rada Uczniowska działała kilka lat.

W miarę upływu czasu Samorząd Szkolny coraz bardziej rozszerzał pole swojego działania. Członkowie samorządu biorą aktywny udział w pracach zespołu wyrównawczego, mają wpływ na plan pracy szkoły. Z inicjatywy samorządu organizowane są wszelkiego rodzaju kursy: kosmetyczne, tańca towarzyskiego i nowoczesnego, fryzjerskie oraz na prawo jazdy. Pod egidą samorządu działa dyskusyjny klub filmowy i

zespół teatralny.

Szkolna władza samorządowa odpowiedzialna jest za organizację czasu wolnego - do nich należą zabawy noworoczne, „andrzejkowe”, Dzień Młodzieży czy Dzień Sportu.

INNE KOŁA ZAINTERESOWAŃ

W roku 1947 powstało Koło Teatralne, a pierwszym spektaklem przygotowanym przez uczniów była nowela Bolesława Prusa „Antek”. W następnych latach na szkolnej scenie wystawiono „Mazepę” i „Marię Stuart” - Słowackiego, „Grube ryby” i „Dom otwarty” - Bałuckiego, „Dom pod Oświęcimiem” - Hołuj i „Gwałtu co się dzieje” - Fredry. W roku 1973 zespół Koła Miłośników Żywego Słowa za spektakl - „Prastary Głogów miedzią będzie sływał” otrzymał третią nagrodę w województwie w konkursie Teatru Małych Form.

Z początkiem lat pięćdziesiątych, z inicjatywy nauczycieli WF, Janiny Serafin i Karola Kosińskiego powstało kółko taneczne. Członkowie liczącego 30 osób koła, uczyli się tańców narodowych i regionalnych.

W 1960 roku nauczyciel chemii Stefan Gryś powołał do życia kółko fotograficzne, które dysponowało własną aparaturą i ciemnią. W ramach

nauki, uczniowie wykonywali zdjęcia na potrzeby szkoły. Najślawniejszym wychowankiem koła fotograficznego, był znany obecnie w Europie fotografik, Jan Bebel. Od 1969 r. był on opiekunem harcerskiego amatorskiego klubu fotograficznego „Pryzmat”.

Najczęściej wspominanym przez byłych uczniów „ogólniaka” kołem zainteresowań, było powołane szkolne koło PTTK - „Biedronki”. Inicjatorką była miłośniczka Ziemi Głogowskiej i całego Śląska, Janina Serafin. Celem koła było organizowanie rajdów i wakacyjnych wędrówek po Polsce. W 1973 „Biedronki” zgłosiły do regionalnego konkursu trzy, organizowane przez siebie obozy wędrowne, którego efektem było zajęcie 1 miejsca. Koło PTTK istnieje do dzisiaj.

W 1979 r., z inicjatywy nauczyciela geografii, Zuzanny Gębarskiej powstało szkolne koło Polskiego Towarzystwa Schronisk Młodzieżowych.

Prawie od początku istnienia szkoły, w roku 1946 rozpoczął działalność chór. Był to chór męski - czterogłosowy. W roku 1949 członkowie chóru wyścigali 4 miejsce w eliminacjach wojewódzkich. Następnym, znaczącym sukcesem chóru, było zajęcie 2 miejsca podczas wojewódzkich eliminacji zespołów amatorskich. Jednak największe sukcesy odnosił szkolny chór w latach siedemdziesiątych - w czasie gdy opiekował się nim nauczyciel wychowania muzycznego,

Władysław Binczarowski. W tym okresie chór należał do ścisłej czołówki w województwie, wielokrotnie w konkursach zdobywając 1 miejsce.

Od roku 1960 działa na terenie LO szkolny zes- pól muzyczny, którego założycielem był Franciszek Kra- ssowski.

Do najstarszych organizacji, działających do chwili obecnej w Liceum, należy Liga Ochrony Przyrody.

POSZANOWANIE TRADYCJI

Przez 50 lat funkcjonowania liceum, szkoła „dorobiła” się szeregu tradycji, które kultywuje i stara się, aby przechodziły one z pokolenia na pokolenie. Do najważniejszych z nich należy ślubowanie pierwszo- klasistów, które zapoczątkowane zostało w latach siedemdziesiątych.

Najstarszą szkolną tradycją jest prowadzenie szkolnej kroniki, którą prowadzą od początku istnienia liceum, zarówno nauczyciele jak i uczniowie.

Od 1969 roku w szkole istnieje „Złota księga”, do której wpisywani są najlepsi uczniowie ostatnich klas. Kryterium obecności w „Księdze” jest bardzo wy- sokie - średnia wyników nauczania ze

wszystkich przedmiotów nie może być mniejsza niż 4,85. Na przestrzeni tych lat w „Księżde” figuruje 316 nazwisk.

Od 1977 roku organizowany jest turniej klas. Laureatami zostają klasy, które osiągają najlepsze wyniki w nauczaniu, frekwencji oraz mające największy udział w olimpiadach i zawodach sportowych.

Od 1958 odbywają się, z mniej więcej dziesięcio-letnimi przerwami, zjazdy absolwentów.

Do tradycji należą ponadto: wręczenie listów pochwalnych, obchody Dni Patrona i przekazywanie sztandaru przez maturzystów, przedstawicielom klas III.

Nieregularnie obchodzone jest święto patrona. W roku 1985 w szkole odbyła się uroczysta sesja naukowa, poświęcona Bolesławowi Krzywoustemu z okazji 900 rocznicy urodzin. Konferencję zorganizowało Towarzystwo Przyjaciół Nauk w Legnicy, Kuratorium Oświaty i Wychowania oraz nauczyciele i uczniowie LO. Między innymi referaty wygłosili dr Jerzy Stefański z Płockiego Towarzystwa Naukowego oraz dr Janusz Chutkowski z legnickiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk.

PRASA O GŁOGOWSKIM LICEUM

Przez całe pięćdziesięciolecie wiele się pisało w prasie na temat szkoły, jej uczniów i nauczycieli:

Gazeta Zielonogórska - 1953 r. - "Wzorowy uczeń" - pod takim tytułem ukazała się notatka o laureacie olimpiady matematycznej Piotrze Kucharczyku.

Gazeta Zielonogórska - 1958 r. - "Spotkanie przyjaciół z ławy szkolnej" - relacja z pierwszego zjazdu absolwentów.

Gazeta Zielonogórska - 1963 r. - "Perłakowski mistrzem Polski młodzików - w Łodzi odbyły się mistrzostwa Polski młodzików. Pierwsze miejsce w dystansie 1000 m zdobył M. Perłakowski".

Czyn PCK - 1964 r. - zamieszczono historię Głogowa opartą na pracy zbiorowej nadesłanej przez Szkolne Koło PCK w konkursie "tysiąclecia".

Gazeta Zielonogórska - 1964 r. - "Młodzież swemu miastu na XX - lecie PRL" - na apel PMRN młodzież LO postanowiła zagospodarować zielone tereny przy ulicy Świerczewskiego i urządzić park sportowo - wypoczyn- kowy.

Filipinka 1977 r. - Ukazała się notatka dotycząca ukonstytuowania Młodzieżowej Rady Narodowej, która została formalnie zaakceptowana przez naczelnika miasta. Przyznano jej prawo do udziału w posiedzeniach "dorosłej" Rady i współdecydowania o sprawach bezpo- średnio dotyczących młodzieży.

Przewodniczącą Młodzieżowej Rady została Jolanta Góralczyk - uczennica IV klasy LO.

Słowo Polskie - 1978 r. - "Matura po głogowsku"- artykuł na temat eksperymentów maturalnych stosowanych w LO.

W ciągu pięćdziesięciu lat, mury Liceum Ogólnokształcącego opuściło 4712 absolwentów, których do dorosłego życia przygotowywało w sumie 157 nauczycieli i wychowawców. Chciałoby się wymienić nazwiska wszystkich tych, którzy tworzyli historię szkoły. Niestety, ograniczona ilość miejsca pozwala jedynie na prezentację nauczycieli.

Andrzejko Zygmunt	chemia
Badowska Bożena	wych. fizyczne
Badurski Bogdan	j. polski
Badyńska Janina	matematyka
Bajda Ewa	j. francuski
Binczarowski Władysław	wych. muzyczne
Borecki Stanisław	j. polski
Bucholc Krystyna	geografia

Bursztyński Tadeusz	wych. plastyczne i fizyczne
Burzyńska Elżbieta	fizyka
Chmielewski Witold	j. rosyjski,
dyrektor	
Chorażykiewicz - Cugier Michalina	chemia
Chromiak Elżbieta	biologia
Cirko Helena	pielęgniarstwo z-ca dyrektora
Cugier Michalina	chemia
Czekaj Natalia	j. polski
Ćwiertnia Izabela	fizyka
Dzidowska Janina	j. niemiecki
Fartuszyński Wiesław	wych. techniczne
Flak Mirosława	biblioteka
Foit Bomba Jadwiga	fizyka, astronomia
Frańczak Jan	dyrektor
Gębarska Zuzanna	geografia
Głowiak Irena	j. rosyjski
Góra Ewa	j. niemiecki
Góralczyk Bronisław	przysposobienie
obronne	
Grabowska Irena	j. angielski

Grys Stefan	chemia
Herman Gerard	j. polski, dyrektor
Hołowczyc Maria	wych. techniczne
Horbulewicz Leonard	biologia,
geografia, dyrektor	
Hunt Martin	lektor j. angielskiego
Ingram Kazimierz	matematyka
Itrych Teresa	chemia
Janicka Izabela	j. niemiecki
Jarzębowicz Władysław	j. polski
Jaworska Michalina	j. rosyjski
Jaworski Jerzy	fizyka
Kaczkowska Krystyna	wych. fizyczne
Kaczmarek Barbara	biblioteka, historia
Kaczmarek Bożena	pedagog szkolny
Kaczmarek Teresa	geografia
Kadela Kazimiera	geografia
Kajda Maria	matematyka
Kapinos Barbara	wych. fizyczne
Kaziczka Danuta	wych. fizyczne
Kleniuk Maria	j. polski

Kolanowska Barbara	matematyka
Konys Edward	j. angielski
Kosińska Maria	biologia, z-ca dyrektora
Kosiński Karol	wych. fizyczne, z-ca dyrektora
Koziej Jan	historia, dyrektor
Koziej Józefa	matematyka
Krassowska Paulina	historia
Krassowski Franciszek	matematyka, dyrektor
Krasucki	przysposobienie obronne
Krawczyk Andrzej	chemia
Krawiec Maria	j. polski
Krocak Grażyna	kierownik internatu
Krupa Józef	fizyka
Krysiak Maria	biblioteka
Kucharczyk Anna	j. niemiecki
Kuliś Marzena	pedagog szkolny
Lechowicz Maria	matematyka
Lehman Ludwik	fizyka
Lenart Stanisław	matematyka, z-ca dyrektora
Leszczyński Michał	matematyka

Lisowska Maria	j. niemiecki
Lorek Piotr	przysposobienie obronne
Łasica Janina	matematyka
Łoboda Wojciech	wych. fizyczne
Łukasiewicz	
Łuszczki Jadwiga	historia
Łyżwa Helena	wych. plastyczne
Makara Katarzyna	j. łaciński
Malinowska Bronisława	historia
Mancewicz Feliks	wych, techniczne
Matuszewski Franciszek	matematyka, j. niemiecki j. angielski
Matyjaszczyk Helena	matematyka
Michałowski Aleksander	j. rosyjski
Migała Halina	j. polski
Milek Danuta	geografia
Moska Jan	fizyka
Mroczek Jacek	fizyka
Mulik Maria	matematyka
Nalepka Włodzimiera	j. polski
Niemcynowicz Maria	j. angielski
Niemyski Nikodem	fizyka

Nurkowska Stanisława	chemia
Olszewska Justyna	j, angielski
Opiłowska Barbara	matematyka
Orchowska Eugenia	matematyka
Orchowska Teresa	geografia
Orłowska Lidia	biologia
Patyk Eugeniusz	historia, propedeutyka, dyrektor
Patyk Henryka	j. rosyjski
Peciak Wojciech	wych. techniczne
Pieniążek Antoni	wych. techniczne
Pietkiewicz Barbara	biblioteka
Pietkiewicz Danuta	j. polski
Piotrowicz Maria	j. polski
Piwońska Anna	j. polski
Piwoński Zbyszko	matematyka, dyrektor
Pomin Maria	historia
Pruska Joanna	biologia
Puchar Kazimiera	chemia, biologia
Reda Danuta	j. polski
Rozmarynowska Irena	wych. techniczne
Rychlik Ryszard	fizyka

Sadlińska Barbara	chemia
Sajek Zuzanna	j. rosyjski
Semkowicz Alina	geografia
Serafin Janina	wych. fizyczne
Sibilski Zygmunt	fizyka
Skoczek Ryszarda	j. rosyjski
Skoczek Fryderyk	matematyka, z-ca dyrektora
Słówek Czesław	wych. muzyczne
Sobczak Krystyna	wych. fizyczne
Sobota Piotr	chemia
Soczewka Piotr	geografia
Sokalska Małgorzata	j. angielski
Sorbak Ireneusz	chemia
Soroko Anna	biologia
Starostecka Beata	geografia
Staszyński Jerzy	wych. fizyczne
Stopa Anna	j. łaciński
Suchodolska Maria	j. francuski
Suliga Anna	fizyka, astronomia
Suliga Józef	fizyka
Swędrowska Katarzyna	j. polski

Szewczyńska Beata	wych. fizyczne
Szlemp Zdzisław	historia
Szpala Wioletta	j. niemiecki
Ścibor Anna	światlica
Świdorska Janina	j. rosyjski
Targosz Krystyna	biologia, z-ca dyrektora
Thomas Margareta	lektor j. angielskiego
Toboła Tomasz	wych. fizyczne
Toczewska Stanisława	historia
Toczewski Marian	historia, j. łaciński
Tomczyk Damian	historia
Tyrowicz Janina	kierownik internatu
Wawrzyniak Danuta	j. niemiecki
Wawrzyńska Lidia	wych. muzyczne
Wayda Kazimiera	j. francuski
Wilson Ada	lektor j. angielskiego
Włodarczak Zygmunt	matematyka
Włodarczak Anna	biologia
Włodarczak Urszula	j. łaciński
Wojtowicz Anna	wych. techniczne
Woźniak Kazimiera	światlica

Woźnicka Ewa	j. polski
Wysocki Andrzej	j. angielski
Zawicki Andrzej	j. polski, z-ca dyrektora
Zezulak Teresa	j. niemiecki
Zienkiewicz Adam	z-ca dyrektora
Zientek Jan	j. angielski
Zientek Margareta	j. angielski

ABSOLWENCI W LATACH 1947-1994

1947/47	8	1963/64	65	1979/80	154
1948/49	12	1964/65	116	1980/81	150
1949/50	17	1965/66	133	1981/82	153
1950/51	23	1966/67	144	1982/83	125
1951/52	30	1967/68	141	1983/84	141
1952/53	11	1968/69	139	1984/85	159
1953/54	22	1969/70	---	1985/86	148
1954/55	21	1970/71	94	1986/87	141
1955/56	23	1971/72	134	1987/88	164
1956/57	23	1972/73	123	1988/89	175
1957/58	27	1973/74	124	1989/90	178
1958/59	19	1974/75	147	1990/91	119

1959/60	34	1975/76	157	1991/92	127
1960/61	49	1976/77	177	1992/93	155
1961/62	64	1977/78	152	1993/94	184
1962/63	48	1978/79	162		

ZAKOŃCZENIE

Nie jest rzeczą łatwą opisanie historii jakiegokolwiek instytucji, przez którą przewinęło się kilka tysięcy ludzi, a do takiej należy I Liceum Ogólnokształcące w Głogowie. Pełną monografią szkoły byłyby opisane dzieje każdego z jej wychowanków i absolwentów. Ten krótki zarys historii szkoły, z pewnością niepełny, ukazuje jednak jak wielką pracę włożyli nauczyciele w wychowanie młodych ludzi, a także jak wiele energii i ambicji wyzwoliła w młodzieży możliwość uczęszczania do tej właśnie szkoły.

Tysiące uczniów, nie zawsze mile wspominających poszczególne lekcje czy nauczycieli, zawsze będzie pamiętać o swoim „ogólniaku”, jako miejscu pierwszych życiowych sukcesów i porażek.

Niech zakończeniem tej krótkiej monografii Liceum Ogólniokształcącego będzie myśl Tadeusza Kotarbińskiego -

**-„BYĆ ZDYSTANOWANYM PRZEZ
UCZNIÓW TO PRAWDZIWA NAGRODA DLA
DZIELNEGO MISTRZA„**

Bibliografia:

Janusz Chutkowski - „Dzieje Głogowa". Legnica
1991

Dorota Czuchraj - praca magisterska „Monografia
Liceum Ogólnokształcącego im. Bolesława
Krzywous- tego w Głogowie w latach 1945-1987".

Księga pamiątkowa Liceum Ogólnokształcącego w
Gło- gowie, lata 1945-1980.

Złota Księga uczniów - 1968-1991

Encyklopedia Ziemi Głogowskiej - zeszyt 24

Protokół z zebrania w sprawie założenia gimnazjum
w Sławie Śląskiej.

Kroniki szkolne.